

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ [*MELCHIOR WATHELET*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 10. septembrī¹

Lieta C-232/14

Portmeirion Group UK Limited
pret
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Dempings — Īstenošanas regulas (ES) Nr. 412/2013 spēkā esamība — Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu imports

I – Ievads

1. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 412/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importu² (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), spēkā esamību.

2. Prasību atcelt apstrīdēto regulu³, ko Vispārējā tiesā cēla viens no eksportētājiem, kurus skar šī regula, Vispārējā tiesa noraidīja. Apelācijas sūdzība, kuru šis eksportētājs iesniedza Tiesā, dienā, kad tiek nolasīti šie secinājumi, vēl tiek izskatīta⁴.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

3. Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁵ (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”) 5. nodaļas “Muitas nodokļa atmaksāšana un atlaišana” 236. panta 1. punktā ir paredzēts šādi:

“Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama [..].”

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 131, 1. lpp.

3 — Skat. spriedumu *Photo USA Electronic Graphic*/Padome (T-394/13, EU:T:2014:964).

4 — Skat. spriedumu *Photo USA Electronic Graphic*/Padome (C-31/15 P).

5 — OV L 302, 1. lpp.

4. Apstrīdētā regula tika pieņemta, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁶ (turpmāk tekstā – “pamatregula”). Tās 1. pantā “Principi” ir noteikts:

“1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienu par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

3. Eksportētājvalsts parasti ir preces izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, preces tiek tikai sūtītas caur šo valsti vai arī attiecīgās preces šajā valstī netiek ražotas, vai arī šajā valstī nav ar ko salīdzināt šo preču cenu.

4. Šajā regulā “līdzīga prece” ir prece, kas ir identiska, tas ir, no visiem aspektiem vienāda ar attiecīgo preci, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem.”

5. Saskaņā ar Komisijas 2012. gada 14. novembra Regulas (ES) Nr. 1072/2012, ar ko uzliek antidempinga pagaidu maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importam⁷ (turpmāk tekstā – “pagaidu regula”), preambulas 24., 25., 51., 52. un 54.–57. apsvērumu:

“(24) [Aplūkotais] ražojums [8] ir keramikas galda piederumi un virtuves piederumi, kuri pašlaik tiek apzīmēti ar KN kodiem 69111000, ex 69120010, ex 69120030, ex 69120050 un ex 69120090 un kuru izcelsmes vieta ir Ķīnas Tautas Republika (turpmāk tekstā – “[aplūkotais] ražojums”). Tas var būt izgatavots no porcelāna, vienkāršas keramikas, māla vai plānas keramikas, vai citiem materiāliem. Galvenie izejmateriāli ietver tādus minerālus kā kaolīns, laukšpats un kvarcs, un izmantoto izejmateriālu salikums nosaka izgatavotā keramikas galaražošanas veidu.

(25) Tiek pārdoti daudzveidīgi un laika gaitā pilnveidoti keramikas galda piederumi un virtuves piederumi. Tiem ir plašs lietojums, piemēram, mājāsaimniecībās, viesnīcās, restorānos un aprūpes iestādēs.

[..]

(51) Importētājs apgalvoja, ka izmeklēšanā iekļauto ražojumu klāsts ir pārāk plašs, lai nodrošinātu ražojumu veidu pienācīgu salīdzinājumu. Importētājs ar ražošanas interesēm Ķīnā puda līdzīgu viedokli. Šajā saistībā dažas ieinteresētās personas atsaucās uz priekšmetiem, kuriem ir tikai dekoratīva funkcija.

(52) Šajā saistībā ir ņemts vērā, ka attiecīgie kritēriji, kas piemēroti, lai noteiktu, vai ražojumu, par kuru notiek izmeklēšana, var vai nevar uzskatīt par vienu ražojumu, t.i., tā galvenās fiziskās un tehniskās īpašības, ir sīki izklāstītas turpmākajā tekstā. Tādējādi ražojumi, kuriem ir tikai dekoratīva funkcija, nav iekļauti. Turklāt, lai gan dažādiem keramikas galda piederumu un virtuves piederumu veidiem patiešām var būt zināmas atšķirīgas īpašības, izmeklēšana apliecināja, ka, izņemot keramikas nažus, to pamatīpašības ir identiskas. Turklāt fakts, ka [aplūkotā] ražojuma ražošanas procesos var būt zināmas atšķirības, nav kritērijs, kas attaisnotu konstatējumu, ka tie ir divi vai vairāki

6 — OV L 343, 51. lpp.

7 — OV L 318, 28. lpp. Skat. arī šīs regulas labojumu (OV 2013, L 36, 11. lpp.).

8 — Savienības tiesību aktos šajā jomā jēdzieni “aplūkotais ražojums” un “attiecīgais ražojums” tiek lietoti bez izšķirības. Angļu valodā tiek lietots tikai izteiciens “product concerned”. Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) tiesībās tiek lietots jēdziens “aplūkotais ražojums”. Lai nodrošinātu saskaņotību un viengabalainību, šajos secinājumos es lietoju tikai jēdzienu “aplūkotais ražojums”.

atšķirīgi ražojumi. Visbeidzot izmeklēšanā noskaidrojās, ka [aplūkotā] ražojuma dažādie veidi kopumā tika pārdoti, izmantojot vienus un tos pašus pārdošanas kanālus. Kaut gan daži specializēti veikali, iespējams, koncentrējas uz dažiem specifiskiem veidiem, vairākums izplatītāju (mazumtirgotāji, universālveikali, lielveikali) pārdod visdažādākos keramikas galda piederumus un virtuves piederumus, lai pircējiem piedāvātu plašu ražojumu klāstu. Tādēļ apgalvojumi, ka izmeklēšanā [aplūkoto] ražojumu klāsts ir pārāk plašs, tika provizoriski noraidīti.

[..]

- (54) Izmeklēšanā konstatēja, ka visiem keramikas galda piederumiem un virtuves piederumiem neatkarīgi no to parametru un stila atšķirībām ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības, t.i., tie ir keramikas izstrādājumi, kas galvenokārt paredzēti, lai atrastos kontaktā ar ēdienu, tos pamatā lieto vieniem un tiem pašiem nolūkiem un tos var uzskatīt par vienu un tā paša ražojuma dažādiem veidiem.
- (55) Ņemot vērā to, ka tiem ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības, visi dažādie stili un veidi tieši konkurē un ir lielā mērā savstarpēji aizvietojami. To skaidri ilustrē fakts, ka starp šiem ražojumiem nepastāv skaidrs dalījums, t.i., starp dažādiem ražojumu veidiem ir vērojama visai liela pārklāšanās un konkurence, un standarta pircējs reti nošķir, piemēram, porcelāna izstrādājumus un ražojumus, kas nav izgatavoti no porcelāna.
- (56) Tomēr, kā iepriekš skaidrots 29.–34. apsvērumā, tika uzskatīts, ka ir pamatoti sašaurināt ražojumu klāsta definīciju, uz kuras pamata ir sāka šī izmeklēšana, izslēdzot keramikas nažus. Tāpēc [aplūkotais] ražojums provizoriski tiek definēts kā Ķīnas Tautas Republikas [izcelsmes] keramikas galda piederumi un virtuves piederumi (izņemot keramikas nažus), kas pašlaik tiek apzīmēti ar KN kodiem ex 69111000, ex 69120010, ex 69120030, ex 69120050 un ex 69120090.
- (57) Tādējādi šīs procedūras nolūkā un saskaņā ar konsekvento Savienības praksi uzskata, ka visi iepriekš minētie ražojumu veidi, izņemot keramikas nažus, uzskatāmi par vienu ražojumu.”

6. Apstrīdētās regulas preambulas 35.–37. apsvērumā ir paredzēts:

- “(35) Visus keramikas galda piederumu un virtuves piederumu veidus var uzskatīt par vienu un tā paša ražojuma dažādiem veidiem. Tāpēc par nepamatotu ir uzskatāms apgalvojums, kas tika izteikts pēc pagaidu informācijas izpaušanas un vēlreiz izteikts pēc galīgās informācijas izpaušanas, proti, ka izmeklēšana aptver plašu spektru līdzīgu ražojumu un ka tādēļ attiecībā uz katru ražojumu segmentu būtu jāveic atsevišķi situācijas, dempinga, kaitējuma, cēloņsakarības un Savienības interešu novērtējumi. Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka aptverto ražojumu klāsts ir pārāk plašs, un salīdzināja ražojumus ar dažādām dekorācijas pakāpēm, taču šīs personas apgalvojumi par galalietojumu (vienā gadījumā tas bija paredzēts dārzam un bērniem, otrajā gadījumā – dekoratīviem mērķiem) ir apstrīdami, jo nav skaidra nodalījuma, un tos drīzāk var uzskatīt par apstiprinājumu konstatējumiem pagaidu regulas [preambulas] 55. apsvērumā. Būtu arī jāatzīmē, ka importētājs ar ražošanas jaudu Ķīnā apgalvoja, ka vairāk nekā 99 % no Savienībā pārdotajiem keramikas galda piederumiem un virtuves piederumiem ir galvenokārt vai pilnīgi balti. Dažas ieinteresētās personas apstrīdēja pagaidu regulas [preambulas] 58. apsvērumu, minot kā pamatojumu to, ka izmeklēšanas gaitā iestādes nepārbaudīja, vai konkrētas preces bija piemērotas brīvajai tirdzniecībai Savienības iekšienē. Tāpēc [tomēr] šis fakts negroza pagaidu regulas [preambulas] 63. apsvērumā izdarīto secinājumu.
- (36) Ņemot vērā iepriekš minēto, ražojums tiek galīgi definēts kā Ķīnas izcelsmes keramikas galda piederumi un virtuves piederumi (izņemot keramikas nažus, no keramikas izgatavotas garšvielu dzirnaviņas un šo dzirnaviņu keramikas daļas, kas paredzētas malšanai, mizojamos nažus no

keramikas, nažu asinātājus no keramikas un no kordierīta keramikas izgatavotus picas akmeņus, kurus izmanto picu vai maizes cepšanai), kurus patlaban klasificē ar KN kodiem ex 69111000, ex 69120010, ex 69120030, ex 69120050 un ex 69120090.

(37) Citas piezīmes par attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu nav saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināti visi pārējie pagaidu regulas [preambulas] 24. līdz 63. apsvērumā izdarītie konstatējumi.”

B – Pasaules Tirdzniecības organizācijas tiesības

7. Līgums par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (VVTT) VI panta īstenošanu⁹ (turpmāk tekstā – “1994. gada Antidempinga līgums”) ir ietverts 1 A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (PTO), kas apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē¹⁰.

8. 1994. gada Antidempinga līguma 2. pantā “Dempinga noteikšana” ir paredzēts šādi:

“2.1 Šī Līguma nozīmē prece tiek uzskatīta par realizētu dempinga apstākļos, t.i., par tādu, kura tiek realizēta citas valsts tirdzniecībā zem savas normālās vērtības, ja eksporta cena precei, kura tiek eksportēta no vienas valsts uz citu, ir zemāka par salīdzinošo cenu parastajā tirdzniecības aprītē līdzīgām precēm, ja tās paredzētas patēriņam eksportētāja valstī.

[..]

2.6 Visā šī Līguma tekstā termins “līdzīga prece” (“produit similaire”) tiek interpretēts kā prece, kura ir identiska, t.i., visos aspektos līdzīga apskatāmajai precei vai, ja nav šādas preces, citai precei, kuras īpašības, lai arī ne visos aspektos, ir tuvas apskatāmās preces īpašībām.”

III – Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9. Prasītāja *Portmeirion Group UK Limited* (turpmāk tekstā – “*Portmeirion*”) ir reģistrēta Stokā pie Trentas [*Stoke on Trent*] (Apvienotā Karaliste). Tā ražo augstas kvalitātes keramikas galda piederumus, ir šī tirgus līdere un Lielbritānijā pārdotos ražojumus papildina ar importu, no kura aptuveni 14 % nāk no Ķīnas.

10. 2012. gada 16. februārī Eiropas Komisija uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas izcelsmes keramikas galda un virtuves piederumu importu Eiropas Savienībā.

11. 2012. gada 14. novembrī Eiropas Komisija pieņēma pagaidu regulu, nosakot antidempinga pagaidu maksājuma likmes no 17,6 % līdz 58,8 %.

12. 2012. gada 18. decembrī *Portmeirion* iesniedza savus pirmos apsvērumus, apstrīdot izmeklēšanā sniegto aplūkotā ražojuma definīciju un atsaucoties uz citiem faktoriem, kas, pēc tās domām, liedz noteikt antidempinga maksājumu. Pēc tam, kad Komisija nosūtīja savu 2013. gada 25. februāra informācijas dokumentu, 2013. gada 5. martā notika uzklaušīšana, kurā piedalījās *Portmeirion* un Komisija un kurā *Portmeirion* izklāstīja savu viedokli, tostarp par izmeklēšanas gaitā sniegto “aplūkotā ražojuma” definīciju.

9 — OV 1994, L 336, 103. lpp.

10 — OV L 336, 1. lpp.

13. 2013. gada 13. maijā pēc Komisijas priekšlikuma Eiropas Savienības Padome pieņēma apstrīdēto regulu, ar kuru par attiecīgo importu ir noteikts galīgais antidempinga maksājums 13,1 %–36,1 % apmērā un kura stājās spēkā 2013. gada 16. maijā.

14. 2013. gada 2. augustā *Portmeirion* lūdza *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* [Viņas Augstības Ienākumu un muitas dienestu] atmaksāt saskaņā ar Muitas kodeksa 236. pantu samaksāto antidempinga maksājumu, apgalvojot, ka juridiski tas, ņemot vērā apstrīdētās regulas prettiesiskumu no Savienības tiesību viedokļa, nebija jāmaksā.

15. 2013. gada 16. decembrī *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* noraidīja *Portmeirion* lūgumu.

16. 2014. gada 14. janvārī *Portmeirion* šo lēmumu pārsūdzēja *First-tier Tribunal (Tax chamber)* [Pirmās instances tiesā (Nodokļu palāta)], apšaubot apstrīdētās regulas spēkā esamību.

17. Iesniedzējtiesa, uzskatīdama, ka ar *Portmeirion* izvirzītajiem pamatiem varētu tikt apšaubīta apstrīdētās regulas spēkā esamība, apturēja tiesvedību, lai uzdotu Tiesai šādus jautājumus:

“Vai Apstrīdētā regula ir nesaderīga ar Savienības tiesībām, jo tā

- i) ir balstīta uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz aplūkotā ražojuma definīciju, tādējādi padarot spēkā neesošus antidempinga izmeklēšanas secinājumus, un
- ii) neietver atbilstošu pamatojumu, kā tas pieprasīts LESD 296. pantā?”

IV – Tiesvedība Tiesā

18. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesā tika reģistrēts 2014. gada 12. maijā. Rakstveida apsvērumus iesniedza Itālijas valdība, Padome, kā arī Komisija.

19. 2015. gada 15. jūlijā notika tiesas sēde, kurā *Portmeirion*, Padome un Komisija sniedza savus mutvārdu apsvērumus.

V – Analīze

A – Par pieņemamību

20. Itālijas valdība uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, ciktāl *Portmeirion* bija tiesības celt prasību par apstrīdēto regulu Eiropas Savienības Vispārējā tiesā saskaņā ar LESD 263 pantu.

21. Šajā ziņā saskaņā ar Tiesas judikatūru “vispārējais princips, kura mērķis ir nodrošināt, lai ikvienai personai būtu vai būtu bijusi iespēja apstrīdēt Savienības tiesību aktu, ar kuru ir pamatots pret šo personu vērstš lēmums, nerada nekādus šķēršļus tam, ka regula kļūst galīga attiecībā pret individu, saistībā ar kuru tā ir uzskatāma par individuālu lēmumu, kuru viņš, neapšaubāmi, būtu varējis lūgt atcelt atbilstoši LESD 263. pantam, un tas liedz šim individam valsts tiesā atsaukties uz šīs regulas prettiesiskumu. Šāds secinājums ir jāpieņem regulām, ar ko tiek uzlikti antidempinga maksājumi, to divējādā rakstura dēļ – kā legīslatīva rakstura aktiem un aktiem, kas var tikt tieši un individuāli

attiecināti uz konkrētiem tirgus dalībniekiem”¹¹.

22. Tiesa uzskata, ka, “lai gan regulām, ar kurām tiek noteikts antidempinga maksājums, to veida un piemērojamības dēļ ir normatīvs raksturs, tās var tieši un individuāli skart attiecīgo produktu ražotājus un eksportētājus, kuri tiek vainoti dempingā, izmantojot datus no savas [to] komercdarbības”¹².

23. Tā tas parasti ir attiecībā uz šādām vienībām:

- ražotājiem un eksportētājiem uzņēmumiem, kas var pierādīt, ka tie ir identificēti Komisijas vai Padomes aktos vai ka tos skar sagatavošanas izmeklēšana¹³;
- aplūkotā ražojuma importētājiem, kuru tālākpārdošanas cenas tikušas ņemtas vērā eksporta cenas veidošanā un kurus tādējādi skar konstatējumi par dempinga esamību¹⁴, un
- importētājiem, kuri ir saistīti ar trešo valstu eksportētājiem, kuru ražojumiem ir tikuši piemēroti antidempinga maksājumi, it īpaši, ja eksporta cena ir tikusi aprēķināta no šo importētāju praktizētās tālākpārdošanas cenas Savienības tirgū, un gadījumā, kad pats antidempinga maksājums ir aprēķināts, izmantojot šīs tālākpārdošanas cenas¹⁵.

24. Turklāt tas, ka tikušas atzītas dažu tirgus dalībnieku kategoriju tiesības celt prasību par antidempinga regulas atcelšanu, nenozīmē, ka šāda regula nevar individuāli skart arī citus tirgus dalībniekus tiem raksturīgu īpašu pazīmju dēļ, kas tos atšķir no visām citām personām¹⁶.

25. Attiecībā uz pamatlietu Itālijas valdība nav pierādījusi, ka *Portmeirion* varētu tikt uzskatīta par piederīgu kādai no iepriekš identificētajām tirgus dalībnieku kategorijām.

26. Proti, kā tiesas sēdē apstiprināja Komisija, runa ir par aplūkotā ražojuma importētāju, kura tālākpārdošanas cena nav tikusi ņemta vērā, lai noteiktu eksporta cenas vai aprēķinātu antidempinga maksājumu. Tāpat runa nav par tā saistību ar eksportētājiem. Nav arī konstatēts, ka tam piemistu īpašas pazīmes, kas to atšķirtu no visām citām personām.

27. No iepriekš minētā izriet, ka *Portmeirion* varēja celt iebildi par apstrīdētās regulas prettiesiskumu iesniedzējtiesā, kurai tādējādi nebija saistošs ar šo regulu noteiktā antidempinga maksājuma galīgais raksturs un kura varēja uzdot šos jautājumus.

28. Tādējādi Tiesai uz tiem ir jāsniedz atbilde.

11 — Spriedums *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 18. punkts). Šajā ziņā skat. spriedumu *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 — Spriedums *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 19. punkts).

13 — Skat. spriedumus *Allied Corporation u.c./Komisija* (239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11. un 12. punkts), *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 21. punkts), *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. punkts), kā arī *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 19. punkts).

14 — Skat. spriedumus *Nashua Corporation u.c./Komisija un Padome* (C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 15. punkts), *Gestetner Holdings /Padome un Komisija* (C-156/87, EU:C:1990:116, 18. punkts), *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 31. punkts), kā arī *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 20. punkts).

15 — Skat. spriedumus *Neotype Techmashexport/Komisija un Padome* (C-305/86 un C-160/87, EU:C:1990:295, 19. un 20. punkts), *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 32. punkts), kā arī *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 21. punkts).

16 — Skat. spriedumus *Extramet Industrie/Padome* (C-358/89, EU:C:1991:214, 16. punkts), *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, 33. punkts), kā arī *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 22. punkts).

B – Par lietas būtību

1) Par pirmo prejudiciālo jautājumu

29. Uzdotot savu pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot jautājumu par apstrīdētās regulas spēkā esamību, ciktāl tā esot balstīta uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz aplūkotā ražojuma definīciju, kas antidempinga izmeklēšanas secinājumus padarītu spēkā neesošus.

a) Lietas dalībnieku argumenti

30. *Portmeirion* un *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* nav iesnieguši rakstveida apsvērumus. Tomēr savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa ļoti skaidri un sīki izklāsta *Portmeirion* argumentus, savukārt *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* uzskata, ka komentēt tam saistošas regulas spēkā esamību un lemt par to nav tā kompetencē.

31. *Portmeirion* apgalvo, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pamatojoties uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā aplūkotā ražojuma definīcijā, kā rezultātā tika izkropļota visa antidempinga izmeklēšanas norise, kuras noslēgumā tika pieņemta apstrīdētā regula. Nevienš Savienības tiesību pamats neļaujot secināt, ka dažādi ražojumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, varēja tikt uzskatīti par "vienu ražojumu", kas varētu pamatot vienotu izmeklēšanu.

32. *Portmeirion* norāda, ka izmeklēšanā tika aplūkoti un ar apstrīdēto regulu tika noteikti maksājumi par keramikas ražojumiem, kas ir tikpat atšķirīgi kā mīklas rullis, šķīvis, tējas tase, sālstrauciņš, katls, tējkanna vai cepeškrāsns trauks, un pretēji Eiropas Savienības iestāžu apgalvotajam to fiziskās un tehniskās pamatīpašības nav vienas un tās pašas (neatkarīgi no tā, vai runa būtu, piemēram, par lielumu, svaru, formu, karstumizturību utt.).

33. Šajā ziņā *Portmeirion* balstās uz trim konstatējumiem.

34. Pirmkārt, vienīgā kopējā īpašība ražojumiem, uz kuriem attiecas antidempinga maksājums, ir tā, ka tie (daļēji) ir izgatavoti no keramikas. Šī īpašība pati par sevi neesot pietiekama, lai uzskatītu, ka visi ražojumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, ir viena un tā paša ražojuma dažādi veidi. Pretējā gadījumā arī loga rāmis un automašīna būtu viens un tas pats ražojums tikai tāpēc vien, ka tie (visbiežāk) ir ražoti no alumīnija.

35. Otrkārt, apsvērumš, ka visi ražojumi galvenokārt ir paredzēti būt kontaktā ar ēdienu un ir paredzēti pārtikas produktu uzglabāšanai, esot acīmredzami kļūdaina, jo izmeklēšana attiecas arī uz ražojumiem, kas nav paredzēti galvenokārt būt saskarsmē ar ēdienu (piemēram, alus krūkas) un kas nav paredzēti pārtikas produktu uzglabāšanai (piemēram, mīklas ruļļi).

36. Treškārt, tas esot attiecināms arī uz norādi, ka visi ražojumi, kuriem piemērojami antidempinga maksājumi, "tieši konkurē un ir lielā mērā savstarpēji aizvietojami". Kā, piemēram, ir iespējams pasniegt tēju no mīklas ruļļa, pasniegt ēdienu sālstrauciņā vai izmantot kafijas kannu, lai pasniegtu spageti?

37. *Portmeirion* apstrīd arī Padomes vērtējuma saskaņotību, ciktāl

- daži keramikas izstrādājumi tikuši izslēgti no izmeklēšanas un apstrīdētās regulas piemērošanas jomas, pamatojoties uz formas, stipruma un dizaina atšķirībām;
- mīklas rullis un šķīvis esot viens un tas pats ražojums tikai tāpēc, ka tie ir izgatavoti no keramikas, kamēr divi identiski un tieši savstarpēji aizstājami šķīvji esot dažādi ražojumi tikai tāpēc, ka tie ir izgatavoti no dažādiem materiāliem (piemēram, stikla vai keramikas);

— izmeklēšana attiecoties uz ražojumiem, kuriem nav vienādu fizisko, tehnisko vai ķīmisko īpašību un kuriem nav kopēja mērķa – neatkarīgi no tā, kāds tas būtu noteikts (piemēram, tējkannas un miklas ruļļi).

38. Itālijas valdība, Padome un Komisija uzskata, ka μμ“aplūkotā ražojuma” definīcijā nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

39. Pirmkārt, tās atgādina, ka iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, lai definētu aplūkoto ražojumu antidempinga izmeklēšanā. Šajā ziņā iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, tādus kā ražojumu fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojums, to savstarpēja aizvietojamība, patērētāja uztvere, izplatīšanas kanāli, ražošanas procesi, ražošanas izmaksas, kvalitāte utt.

40. No tā izriet, ka uz dažādiem ražojumiem varot tikt attiecināta “aplūkotā ražojuma” definīcija un tie var būt vienas izmeklēšanas priekšmets, ja vien tiem piemīt vienādas pamatīpašības. Šajā gadījumā visiem ražojumiem ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības – tie ir izgatavoti no keramikas un ir paredzēti būt kontaktā ar ēdienu vai arī ir paredzēti tā uzglabāšanai.

41. *Portmeirion*, Padome un Komisija nav vienisprātis arī par secinājumiem, kas var tikt izdarīti no PTO īpašās grupas ziņojumiem attiecībā uz jēdziena “aplūkotais ražojums” interpretāciju.

b) Vērtējums

i) Ievada apsvērumi

42. Pirmais jautājums attiecas uz “aplūkotā ražojuma”, proti, ražojuma, kas tiek uzskatīts par “dempinga precī”¹⁷ un kas ir Savienības iestāžu veiktās izmeklēšanas priekšmets, jēdziena interpretāciju.

43. Šajā ziņā sākumā ir jānorāda, ka atšķirībā no Vispārējās tiesas Tiesa nekad nav lēmusi par šī jēdziena interpretāciju.

44. Tā kā minētais jēdziens ir lietots PTO tiesībās, proti, 1994. gada Antidempinga līguma 2. pantā, kas Savienības tiesībās ticis transponēts ar pamatregulas 1. pantu, ir jāņem vērā PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas, kurā PTO īpašā grupa ir pirmā instance, judikatūra, it īpaši tāpēc, ka iesniedzējtiesa un lietas dalībnieki atsauca uz šīs grupas ziņojumiem.

ii) Vispārējās tiesas judikatūra

45. Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka “pamatregulā nav precizēts, kā ir jādefinē ražojums vai ražojumu spektrs, attiecībā uz kuru var tikt veikta izmeklēšana par dempingu, ne arī prasīts veikt detalizētu ražojuma taksonomiju”¹⁸.

17 — Skat. pamatregulas 1. panta 2. punktu.

18 — Spriedums *Shanghai Bicycle/Padome* (T-170/94, EU:T:1997:134, 61. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumu *Photo USA Electronic Graphic/Padome* (T-394/13, EU:T:2014:964, 28. punkts).

46. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru “antidempinga izmeklēšanas ietvaros [aplūkotā] ražojuma definīcijas mērķis ir palīdzēt izstrādāt tādu ražojumu sarakstu, kuri vajadzības gadījumā kļūs par antidempinga maksājuma priekšmetu. Šajā nolūkā iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, it īpaši tādus kā ražojumu fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojums, to savstarpēja aizvietojamība, patērētāja uztvere, izplatīšanas kanāli, ražošanas procesi, ražošanas izmaksas un kvalitāte”¹⁹.

47. Vispārējās tiesas skatījumā “no tā noteikti izriet, ka uz ražojumiem, kas nav identiski, var tikt attiecināta viena un tā pati [aplūkotā] ražojuma definīcija un tie visi var tikt atzīti par antidempinga izmeklēšanas priekšmetu. Uz šī pamata tād ir jānoraida prasītāju arguments, kura pamatā ir tas, ka [aplūkotais] ražojums var tikt attiecināts tikai uz vienu ražojumu vai identiskiem ražojumiem”²⁰.

48. Pastāvīgajā judikatūrā arī ir noteikts, ka, lai arī “tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā [Savienības] iestādēm, ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītību, ir plaša novērtējuma brīvība”²¹, Vispārējai tiesai tomēr ir “jāpārbauda, vai prasītāji var pierādīt, ka vai nu iestādes kļūdaini ir novērtējušas faktorus, kurus tās bija atzinušas par atbilstīgiem, vai arī citu atbilstīgāku faktoru piemērošanas dēļ šis ražojums esot bijis jāizslēdz no [aplūkotā] ražojuma definīcijas”²².

49. Turklāt, konkrētāk, attiecībā uz “aplūkotā ražojuma” jēdzienu Vispārējā tiesa nekad nav pieņēmusi²³ argumentus, kas ir izvirzīti, lai pierādītu, ka “aplūkotais ražojums”, uz kuru attiecas izmeklēšana, bija jāsaprot tikai kā “līdzīgas preces” pamatregulas 1. panta 4. punkta izpratnē, proti, “prec[-es], kas ir identiska[-s], tas ir, no visiem aspektiem vienāda[-s] ar attiecīgo precī, vai arī, ja šādas[-u] preces[-ču] nav, [...] precī[-es], kuras[-u] īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces [aplūkotā ražojuma] īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem”.

50. Ir arī jānorāda, ka Vispārējā tiesa sava sprieduma *Photo USA Electronic Graphic/Padome* (T-394/13, EU:T:2014:964) 36.–51. punktā noraidīja viena no eksportētājiem, uz kuriem attiecas apstrīdētā regula, argumentus, saskaņā ar kuriem, “pirmkārt, iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu to faktoru vērtējumā, kas tika ņemti vērā, lai lemtu par šo iekļaušanu [aplūkotā ražojuma definīcijā], šajā gadījumā, izskats, galalietojums un tas, ka Savienībā bija keramikas krūžu ar poliestera pārklājumu ražotāji, un, otrkārt, citi faktori, šajā gadījumā, fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, izplatīšanas kanāli, patērētāju uztvere un savstarpēja aizvietojamība, pamatoja minēto krūžu izslēgšanu no aplūkotajiem ražojumiem” (skat. arī 27. punktu). Tomēr attiecīgais eksportētājs par šo noraidīšanu iesniedza apelācijas sūdzību lietā *Photo USA Electronic Graphic/Padome* (C-31/15 P), kas pašlaik tiek izskatīta [Tiesā].

19 — Spriedums *Gem-Year un Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Padome* (T-172/09, EU:T:2012:532, 59. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (T-401/06, EU:T:2010:67, 131. punkts), *Whirlpool Europe/Padome* (T-314/06, EU:T:2010:390, 138. punkts), *EWRIA u.c./Komisija* (T-369/08, EU:T:2010:549, 82. punkts), kā arī *Photo USA Electronic Graphic/Padome* (T-394/13, EU:T:2014:964, 29. punkts).

20 — Spriedums *Gem-Year un Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Padome* (T-172/09, EU:T:2012:532, 60. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumu *Photo USA Electronic Graphic/Padome* (T-394/13, EU:T:2014:964, 30. punkts).

21 — Spriedums *Gem-Year un Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Padome* (T-172/09, EU:T:2012:532, 62. punkts).

22 — Turpat (61. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (T-401/06, EU:T:2010:67, 132. punkts), kā arī *EWRIA u.c./Komisija* (T-369/08, EU:T:2010:549, 83. punkts).

23 — Skat. spriedumu *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (T-401/06, EU:T:2010:67, 133. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumu *Gem-Year un Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Padome* (T-172/09, EU:T:2012:532, 66. un 67. punkts).

iii) PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas judikatūra

51. Saskaņā ar Tiesas judikatūru, “ņemot vērā PTO līguma un tā pielikumos iekļauto līgumu un memorandu būtību un sistēmu, tie principā nav pieskaitāmi normām, uz kurām pamatojoties Tiesa pārbauda [Savienības] iestāžu tiesību aktu tiesiskumu saskaņā ar [LESD] [263.] panta pirmo daļu”²⁴.

52. Tomēr, kā sava sprieduma Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494) 40. punktā ir nospriedusi Tiesa, “divās izņēmuma situācijās, kas izriet no Savienības likumdevēja vēlmes pašam ierobežot savu rīcības brīvību PTO noteikumu piemērošanā, [...] attiecīgajā gadījumā Savienības tiesa pārbauda Savienības tiesību akta vai aktu, kas pieņemti tā piemērošanai attiecībā uz PTO līgumiem, tiesiskumu”.

53. Tiesa uzskata, ka “runa ir, pirmkārt, par situāciju, kad Savienība ir vēlējusies izpildīt īpašu pienākumu, ko tā ir uzņēmusies šo nolīgumu ietvaros, un, otrkārt, par gadījumu, kad attiecīgajā Savienības tiesību aktā ir tieša atsauce uz precīziem šo nolīgumu noteikumiem”²⁵.

54. Šajā gadījumā strīds starp *Portmeirion* un iestādēm attiecas uz “aplūkotā ražojuma” definīciju, kas ļauj noteikt “precīzi par dempinga cenām”, uz kuru attiecas pamatregulas 1. panta 1. punkts.

55. Ar šo regulu Savienības tiesībās ir transponēti 1994. gada Antidempinga līguma noteikumi. Proti, kā norādīts tās preambulas 3. apsvērumā, “[šis nolīgums] ietver sīkākus noteikumus jo īpaši attiecībā uz dempinga aprēķināšanu, izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu, ietverot faktu konstatēšanu un apstrādi, pagaidu pasākumu ieviešanu, antidempinga maksājumu ieviešanu un iekasēšanu, antidempinga pasākumu ilgumu un pārskatīšanu un sabiedrības informēšanu par antidempinga lietu izmeklēšanu. Lai nodrošinātu minēto noteikumu pienācīgu un pārredzamu piemērošanu, nolīguma formulējumi būtu pēc iespējas jāievieš [Savienības] tiesību aktos”.

56. Saskaņā ar šīs pašas regulas preambulas 4. apsvērumu “šo noteikumu piemērošanā ir svarīgi, lai [Savienība] ņemtu vērā to, kā šos noteikumus interpretē [Savienības] galvenie tirdzniecības partneri, tādējādi saglabājot tiesību un pienākumu līdzsvaru, ko nosaka VVTT nolīgums”.

57. Attiecībā uz iepriekšējo pamatregulas redakciju, proti, Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis²⁶, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2331/96²⁷, Tiesa ir nospriedusi, ka “līdz ar to ir skaidrs, ka [Savienība] pamatregulu ir pieņēmusi, lai izpildītu tās starptautiskās saistības, kas izriet no 1994. gada Antidempinga [līguma]”²⁸, un ka ar šīs regulas 1. pantu tā ir vēlējusies izpildīt īpašās saistības, kas ir ietvertas šī līguma 2. pantā.

58. Tādējādi, kā izriet no šo secinājumu 52. punktā atgādinātās judikatūras, Tiesai ir jāpārbauda apstrīdētās regulas tiesiskums no minētā līguma 2. panta viedokļa.

24 — Spriedums *Petrotub* un *Republica*/Padome (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 53. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus *Portugāle*/Padome (C-149/96, EU:C:1999:574, 47. punkts), *Van Parys* (C-377/02, EU:C:2005:121, 39. punkts); *LVP* (C-306/13, EU:C:2014:2465, 44. punkts) un Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 38. punkts), kā arī rīkojumu *OGT Fruchthandelsgesellschaft* (C-307/99, EU:C:2001:228, 24. punkts).

25 — Spriedums Komisija/*Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 41. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus *Fediol*/Komisija (70/87, EU:C:1989:254, 19. punkts), *Nakajima*/Padome (C-69/89, EU:C:1991:186, 31. punkts), *Portugāle*/Padome (C-149/96, EU:C:1999:574, 49. punkts), kā arī *Petrotub* un *Republica*/Padome (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 54. punkts).

26 — OV 1996, L 56, 1. lpp.

27 — OV L 317, 1. lpp.

28 — Spriedums *Petrotub* un *Republica*/Padome (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 56. punkts).

59. Šajā ziņā ir jānorāda, ka PTO īpašajai grupai, atšķirībā no Tiesas, bieži bija jāizskata argumenti, kas ir analogi *Portmeirion* argumentiem izskatāmajā lietā, kas ir izvirzīti, lai pierādītu, ka, pamatojoties uz 1994. gada nolīguma 2.1. un 2.6. pantu, aplūkotajam ražojumam ir jāsastāv no “līdzīgām precēm”²⁹.

60. Proti, Kanāda, Norvēģijas Karaliste un Ķīnas Tautas Republika, vēršoties pie īpašās grupas, apgalvoja, ka “aplūkotais ražojums”, uz kuru attiecās antidempinga izmeklēšana, nevarēja sastāvēt no plaša ražojumu klāsta, kas neveidoja vienu un to pašu viendabīgo ražojumu, bet tam bija jāsastāv no savstarpēji līdzīgām precēm³⁰.

61. PTO īpašā grupa nekad nav piekritusi šim argumentam. Tās veiktās analīzes pamatā bija konstatējums, ka 1994. gada Antidempinga līgumā nebija sniegta “aplūkotā ražojuma” definīcija³¹ un ka no šī nolīguma 2.1. un 2.6. panta formulējuma tā nevarēja izsecināt nosacījumu, ka “aplūkotajam ražojumam” būtu jāsastāv no “līdzīgām precēm”³².

62. Proti, PTO īpašās grupas skatījumā, “lai arī, no vispārējas politikas viedokļa raugoties, varētu diskutēt par jautājumu, vai šāda pieeja [proti, kuru piedāvā Kanāda, Norvēģijas Karaliste un Ķīnas Tautas Republika], var būt piemērota, tas, vai šāda pieeja būtu jānosaka, ir jāizlemj līgumslēdzējām pusēm sarunu ceļā. Īpašās grupas uzdevums nav radīt pienākumus, kas nav skaidri iekļauti pašā Antidempinga līgumā”³³.

63. Pamatojoties uz šo konstatējumu, PTO īpašā grupa uzskata, ka, “lai arī 2.1. pantā ir noteikts, ka dempinga esamības noteikšana ir jāveic attiecībā uz vienu un to pašu ražojumu, šajā pantā nav nevienas norādes, kas ļautu noteikt šī ražojuma īpašības, nedz arī konkrētu noteikumu attiecībā uz šī ražojuma viendabīgumu iekšējā līmenī”³⁴.

64. Šīs grupas ieskatā, “pat ja tiktu pieņemts, ka ar 2.6. pantu ir paredzēts novērtēt līdzību attiecībā uz aplūkoto ražojumu “kopumā”, lai noteiktu līdzīgu precī, [...], tas nenozīmē, ka ir jāizvērtē aplūkoto ražojumu veidojošo ražojumu kategoriju “līdzība”, lai definētu aplūkoto ražojumu tvērumu. Vienkāršs apgalvojums, ka aplūkotais ražojums ir jāaplūko “kopumā”, lai izskatītu jautājumu par līdzīgu precī, neļauj secināt, ka aplūkotajam ražojumam pašam par sevi iekšējā līmenī ir jābūt viendabīgam ražojumam”³⁵.

29 — Skat. strīdus DS264 “Amerikas Savienotās Valstis – dempinga galīga noteikšana attiecībā uz skujkoku izstrādājumiem no Kanādas”, DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas”, kā arī DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas”. PTO īpašās grupas ziņojumi šajās lietās ir pieejami PTO interneta vietnē https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/dispu_status_e.htm.

30 — Skat. PTO īpašās grupas 2004. gada 13. aprīļa ziņojumu strīdā DS264 “Amerikas Savienotās Valstis – dempinga galīga noteikšana attiecībā uz skujkoku izstrādājumiem no Kanādas” (7.155. punkts). Šo ziņojumu tikai daļēji noraidīja PTO apelācijas institūcija un katrā ziņā ne šajā jautājumā (skat. 99. un 183. punktu apelācijas institūcijas 2004. gada 11. augusta ziņojumā, kas ir pieejams interneta vietnē https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds264_f.htm). Šajā ziņā skat. arī PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas”, 7.44. punkts, kā arī PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.246. un 7.247. punkts). Šo ziņojumu tikai daļēji noraidīja PTO apelācijas institūcija un katrā ziņā ne šajā jautājumā (skat. 624. punktu apelācijas institūcijas 2011. gada 15. jūlija ziņojumā, kas ir pieejams interneta vietnē https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds397_e.htm).

31 — Skat. PTO īpašās grupas 2004. gada 13. aprīļa ziņojumu strīdā DS264 “Amerikas Savienotās Valstis – dempinga galīga noteikšana attiecībā uz skujkoku izstrādājumiem no Kanādas” (7.156. punkts), PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.43. punkts), kā arī PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.271. punkts).

32 — Skat. PTO īpašās grupas 2004. gada 13. aprīļa ziņojumu strīdā DS264 “Amerikas Savienotās Valstis – dempinga galīga noteikšana attiecībā uz skujkoku izstrādājumiem no Kanādas” (7.157. punkts), PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.48. punkts), PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.271. punkts).

33 — Skat. PTO īpašās grupas 2004. gada 13. aprīļa ziņojumu strīdā DS264 “Amerikas Savienotās Valstis – dempinga galīga noteikšana attiecībā uz skujkoku izstrādājumiem no Kanādas” (7.157. punkts).

34 — Skat. PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.49. punkts).

35 — Turpat (7.53. punkts).

65. Turklāt PTO īpašā grupa noraidīja Norvēģijas Karalistes argumentu, ka, “nenosakot ierobežojumus attiecībā uz aplūkotā ražojuma tvērumu, par izmeklēšanas veikšanu atbildīgās iestādes varētu nepareizi noteikt dempinga esamību”³⁶.

66. Šajā kontekstā Norvēģijas Karaliste apgalvoja, ka, “ja ražojumi, kas nav “līdzīgi”, vienā un tajā pašā izmeklēšanā tiek uzskatīti par aplūkoto ražojumu, nosakot dempingu, nav iespējams atklāt, vai dempinga priekšmets ir šo ražojumu daļa vai arī to kopums. Kā piemēru tā min[ēja] izmeklēšanu, kurā automašīnas un velosipēdi tika atzīti par ražojumu, uz kuru attiecās izmeklēšana”³⁷.

67. PTO īpašā grupa, kuru nepārliecināja šis arguments, nosprieda, ka “jebkāda ražojumu apvienošana vienā aplūkotā ražojumā izraisīs sekas visā izmeklēšanas laikā; jo plašāka ir šī apvienošana, jo nopietnākas varētu būt šīs sekas, un tas sarežģīs par izmeklēšanas veikšanu atbildīgās iestādes uzdevumu savākt un izvērtēt attiecīgo informāciju un veikt [dempinga] noteikšanu saskaņā ar [1994. gada] Antidempinga līgumu. Tādējādi [tā uzskatīja], ka iespēja veikt nepareizu dempinga noteikšanu, pamatojoties uz aplūkoto ražojumu, kas ietver pārāk plašu ražojumu klāstu, ir maza. Šī iespējamība noteikti [nebija] pietiekama, lai [to] pārliecinātu sniegt tādu [1994. gada] Antidempinga līguma interpretāciju, kas ietvertu pienākumus, kuriem [tā nevar] atrast nekādu pamatojumu Līguma tekstā”³⁸.

iv) Piemērošana izskatāmajai lietai

68. Manuprāt, no Vispārējās tiesas judikatūras un PTO tiesību salīdzinājuma attiecībā uz “aplūkotā ražojuma” jēdzienu izriet būtiskas atšķirības – PTO īpašā grupa, atšķirībā no Vispārējās tiesas, nepārbauda “aplūkotā ražojuma” definīciju, kuru izmanto par antidempinga izmeklēšanu atbildīgā iestāde. Tomēr tā ir tikai principiāla atšķirība, jo pārbaudēs, ko veic Vispārējā tiesa, konkrēti vēl nav tikusi apšaubīta Savienības iestāžu sniegtā “aplūkotā ražojuma” definīcija.

69. Proti, kā norādīju šo secinājumu 48. punktā, atzīstot, ka Komisijai ir plaša novērtējuma brīvība, Vispārējā tiesa tomēr uzskata, ka tai ir “jāpārbauda, vai prasītāji var pierādīt, ka vai nu iestādes kļūdaini ir novērtējušas faktorus, kurus tās bija atzinušas par atbilstīgiem, vai arī citu atbilstīgāku faktoru piemērošanas dēļ šis ražojums esot bijis jāizslēdz no [aplūkotā] ražojuma definīcijas”³⁹.

70. Taču PTO īpašā grupa nekad nav uzskatījusi, ka šāda pārbaude tai ir jāveic. Atšķirībā no Vispārējās tiesas tā uzskata, ka par antidempinga izmeklēšanas veikšanu atbildīgajām iestādēm, sniedzot “aplūkotā ražojuma” definīciju, ir pilnīga novērtējuma brīvība, pat hipotētiskos gadījumos, kuri tiek kvalificēti kā “ārkārtēji”⁴⁰, kad šī iestādes “aplūkotā ražojuma” definīcijā apvieno automašīnas un velosipēdus⁴¹ vai ābolus un tomātus⁴².

36 — Turpat (7.58. punkts).

37 — Turpat.

38 — Turpat (7.58. punkts). Šajā ziņā skat. arī PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopiena – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.271. punkts).

39 — Spriedums *Gem-Year un Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Padome* (T-172/09, EU:T:2012:532, 61. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (T-401/06, EU:T:2010:67, 132. punkts), kā arī *EWRIA u.c./Komisija* (T-369/08, EU:T:2010:549, 83. punkts).

40 — Skat. PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.58. punkts).

41 — Turpat.

42 — Skat. PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.269. punkts).

71. PTO īpašā grupa uzskata, ka iespēja veikt kļūdainu dempinga noteikšanu tāpēc, ka nav noteikti ierobežojumi “aplūkotā ražojuma” tvērumam, ir “maza”⁴³, jo pilnīgi atšķirīgu ražojumu “sajaukšana” “aplūkotā ražojuma” definīcijā par izmeklēšanas veikšanu atbildīgās iestādes darbu padarītu ārkārtīgi grūtu. Tātad tā rūpīgi cenšas no tā izvairīties.

72. Proti, “ražojumu apvienošana vienā aplūkotā ražojumā izraisīs sekas visā izmeklēšanas laikā; jo plašāka būs šī apvienošana, jo nopietnākas varētu būt šīs sekas, un tas sarežģīs par izmeklēšanas veikšanu atbildīgās iestādes uzdevumu savākt un izvērtēt attiecīgo informāciju un veikt [dempinga] noteikšanu saskaņā ar [1994. gada] Antidempinga līgumu”⁴⁴. Piemēram, “tādējādi acīmredzami rastos grūtības, kad būtu jānosaka kaitējums, kas ticis radīts valsts ražošanas nozarei, kura ražo līdzīgu preci”⁴⁵.

73. Manuprāt, aplūkojamajā gadījumā, kad Savienība, pieņemot tādas tiesību normas kā pamatregulas 1. pants, ir vēlējusies izpildīt īpašas PTO ietvaros uzņemtas saistības, kādas ir paredzētas 1994. gada Antidempinga līguma 2. pantā, Tiesai, veicot Savienības tiesību akta tiesiskuma pārbaudi, šiem noteikumiem ir jāpiešķir tāda pati nozīme, kāda tā ir PTO tiesībās. Tas ir jā dara arī tad, ja Savienības tiesību aktā, proti, pamatregulas 1. pantā, tāpat kā šajā gadījumā, tiek lietoti tādi paši jēdzieni kā PTO līguma pielikumos iekļautajos līgumos un memorandos, piemēram, 1994. gada Antidempinga līgumā.

74. Proti, nebūtu nekādas jēgas noteikt iestādēm lielākus pienākumus par tiem, kas kompetentajām iestādēm ir jāpilda saskaņā ar PTO līgumu, it īpaši, ja attiecīgās tiesību normas formulējumā, šajā gadījumā pamatregulas 1. pantā, nav ietverta neviena norāde uz to, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējis paredzēt atkāpi no šī līguma teksta.

75. Kā tiesas sēdē norādīja Padome, PTO tiesībās un tādējādi Savienības tiesībās nav nekādu ierobežojumu attiecībā uz “aplūkotā ražojuma” definīciju.

76. Tādējādi “aplūkotais ražojums” ir jādefinē par izmeklēšanu atbildīgajai iestādei un Savienības tiesas nevar veikt pārbaudi attiecībā uz to, vai iestādes ir kļūdaini novērtējušas faktorus, kurus tās uzskatīja par atbilstīgiem, lai secinātu, ka atsevišķas preces ir jāiekļauj “aplūkotajā ražojumā”, vai attiecībā uz to, ka citu atbilstīgāku faktoru piemērošana izraisītu konkrētu preču izslēgšanu no “aplūkotā ražojuma” definīcijas.

77. Tā kā attiecībā uz apstrīdētās regulas preambulas 36. apsvērumā iekļauto “aplūkotā ražojuma” definīciju⁴⁶ *Portmeirion* izvirza tikai tādus pašus argumentus kā Kanāda, Norvēģijas Karaliste un Ķīnas Tautas Republika iepriekš minētajos strīdos, kurus īpašā grupa noraidīja, tie ir jānoraida kopumā.

78. Tādējādi es ierosinu Tiesai uz pirmo jautājumu atbildēt, ka apstrīdētās regulas preambulas 36. apsvērumā iekļautā “aplūkotā ražojuma” definīcija pilnīgi neietekmē šīs regulas spēkā esamību.

43 — Skat. PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.58. punkts), kā arī PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.270. punkts).

44 — Skat. PTO īpašās grupas 2007. gada 16. novembra ziņojumu strīdā DS337 “Eiropas Kopienas – antidempinga pasākums attiecībā uz saimniecībās audzētiem lašiem no Norvēģijas” (7.58. punkts). Šajā ziņā skat. arī PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojumu strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.270. punkts).

45 — PTO īpašās grupas 2010. gada 3. decembra ziņojums strīdā DS397 “Eiropas Kopienas – galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (7.270. punkts).

46 — “[...] ražojums tiek galīgi definēts kā Ķīnas izcelsmes keramikas galda piederumi un virtuves piederumi (izņemot keramikas nažus, no keramikas izgatavotas garšvielu dzirnaviņas un šo dzirnaviņu keramikas daļas, kas paredzētas malšanai, mizojamos nažus no keramikas, nažu asinātājus no keramikas un no kordierīta keramikas izgatavotus picas akmeņus, kurus izmanto picu vai maizes cepšanai), kuri patlaban tiek klasificēti ar KN kodiem ex 69111000, ex 69120010, ex 69120030, ex 69120050 un ex 69120090”.

2) Par otro prejudiciālo jautājumu

79. Uzdotot otro jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai apstrīdētā regula ir atzīstama par spēkā neesošu tāpēc, ka tajā neesot sniegts atbilstīgs pamatojums, kā tas ir prasīts LESD 296. pantā.

a) Lietas dalībnieku argumenti

80. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Potimeirion* ieskatā iestādes nav nedz identificējušas, nedz pietiekami precīzi definējušas faktoros, kurus tās uzskatīja par atbilstīgiem, lai definētu “aplūkoto ražojumu”. No tā izrietot LESD 296. panta pārkāpums.

81. Apstrīdētajā regulā sniegtā informācija neesot nedz skaidra, nedz nepārprotama, ciktāl tā neļaujot sistemātiski pārbaudīt, vai attiecīgais ražojums būtu jāiekļauj vai tas varētu tikt iekļauts [definīcijā], ņemot vērā kritērijus, kurus iestādes ir uzskatījušas par atbilstīgiem.

82. Tā kā šī iemesla dēļ attiecīgās personas nevar apstrīdēt iestāžu vērtējumu attiecībā uz faktoriem, kurus tās uzskatīja par atbilstīgiem, nedz arī apgalvot, ka bija iespējams ņemt vērā citus atbilstīgus faktoros, no tā izrietot, ka nav izpildīts LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu.

83. Padome un Komisija, gluži pretēji, apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir ievērotas LESD 296. pantā noteiktās prasības, ļaujot attiecīgajām personām uzzināt pieņemtā pasākuma pamatojumu un aizstāvēt savas tiesības un tiesai – veikt pārbaudi. Proti, aplūkotā ražojuma definīcijas pamatojums ir sniegts gan pagaidu regulā, gan apstrīdētajā regulā. Atbilstīgie faktori esot skaidri norādīti it īpaši pagaidu regulas preambulas 24., 25., 54. un 55. apsvērumā, kā arī apstrīdētās regulas preambulas 35. apsvērumā.

84. Itālijas valdība uzskata, ka nav nekādu šaubu, ka apstrīdētā regula ir pamatota. Iestādes tajā ir precizējušas, ka dažādi priekšmeti ir jāapvieno vienā ražojumā, kas ir “keramikas galda piederumi un virtuves piederumi”, tāpēc, ka šiem priekšmetiem ir tehniska līdzība, ka patērētāji tos pieprasa un tālākpārdevēji tos izplata kā vienu ražojumu, un tāpēc, ka tiem visiem ir kopīga īpašība, t.i., ka tie galvenokārt ir paredzēti būt kontaktā ar pārtikas produktiem.

85. Tāpat kā attiecībā uz pirmo jautājumu *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* uzskata, ka komentēt vai lemt par konkrētas Savienības regulas tiesiskumu nav tā kompetencē un ka tā pienākums ir piemērot apstrīdēto regulu, jo tam tā ir saistoša.

b) Vērtējums

86. Manuprāt, *Portmeirion* argumenti attiecībā uz LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi var tikt viegli noraidīti, jo tie ir izvērīti, lai no jauna apstrīdētu “aplūkoto ražojuma” definīciju.

87. Ja saskaņā ar PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas judikatūru, kas tika analizēta šo secinājumu 51.–67. punktā, ar 1994. gada Antidempinga līguma 2.1. un 2.6. pantu nav noteikti īpaši ierobežojumi attiecībā uz “aplūkotā ražojuma” definīciju un par izmeklēšanu atbildīgajai iestādei nav pienākuma šajā definīcijā iekļaut tikai līdzīgas vai viendabīgas preces, tad iestādēm nav jāsniedz īpašs pamatojums attiecībā uz faktoriem, kurus tās uzskatījušas par atbilstīgiem, lai definētu “aplūkoto ražojumu”. Apstāklim, ka tās ir definējušas aplūkoto ražojumu tādējādi, ka ir iespējams identificēt ražojumus, kas tajā ietilpst, un ka tās ir norādījušas šo priekšmetu apvienošanas iemeslu, būtu jābūt pietiekamam, lai izpildītu LESD 296. pantā paredzētos nosacījumus.

88. Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru “[LESD 296.] pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo akta izdevējas iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un ļautu kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai akta pamatojumā ir izpildītas minētā [LESD 296.] panta prasības, ir jāvērtē, ievērojot ne tikai šā akta formulējumu, bet arī tā kontekstu un visas tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu”⁴⁷.

89. Izskatāmajā lietā apstrīdētajā regulā, skatot to kopsakarā ar pagaidu regulu, šķiet, ņemot vērā iepriekšējā punktā atgādinātos kritērijus, ir sniegts pietiekams pamatojums.

90. Proti, kā pagaidu regulas preambulas 54. apsvērumā norādījusi Komisija, “visiem keramikas galda piederumiem un virtuves piederumiem neatkarīgi no to parametru un stila atšķirībām ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības, t.i., *tie ir keramikas izstrādājumi, kas galvenokārt paredzēti, lai atrastos kontaktā ar ēdienu, tos pamatā lieto vieniem un tiem pašiem nolūkiem un tos var uzskatīt par vienu un tā paša ražojuma dažādiem veidiem*”⁴⁸.

91. Šīs regulas preambulas 55. apsvērumā Komisija ir piebildusi, ka, “ņemot vērā to, ka tiem ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības, visi dažādie stili un veidi tieši konkurē un ir lielā mērā savstarpēji aizvietojami. To skaidri ilustrē fakts, ka starp šiem ražojumiem nepastāv skaidrs dalījums, t.i., starp dažādiem ražojumu veidiem ir vērojama visai liela pārklāšanās un konkurence, un standarta pircējs reti nošķir, piemēram, porcelāna izstrādājumus un ražojumus, kas nav izgatavoti no porcelāna”.

92. Šī pamatojuma elementi ir pārņemti apstrīdētās regulas preambulas 35. apsvērumā, kurā ir paredzēts, ka “visus keramikas galda piederumu un virtuves piederumu veidus var uzskatīt par vienu un tā paša ražojuma dažādiem veidiem. Tāpēc par nepamatotu ir uzskatāms apgalvojums, kas tika izteikts pēc pagaidu informācijas izpaušanas un vēlreiz izteikts pēc galīgās informācijas izpaušanas, proti, ka izmeklēšana aptver plašu spektru līdzīgu ražojumu un ka tādēļ attiecībā uz katru ražojumu segmentu būtu jāveic atsevišķi situācijas, dempinga, kaitējuma, cēloņsakarības un Savienības interešu novērtējumi. Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka aptverto ražojumu klāsts ir pārāk plašs un salīdzināja ražojumus ar dažādām dekorācijas pakāpēm, taču šīs personas apgalvojumi par galalietojumu (vienā gadījumā tas bija paredzēts dārzam un bērniem, otrajā gadījumā – dekoratīviem mērķiem) ir apstrīdami, jo nav skaidra nodalījuma, un *tos drīzāk var uzskatīt par apstiprinājumu konstatējumiem pagaidu regulas [preambulas] 55. apsvērumā*”⁴⁹.

93. Tāpēc es ierosinu Tiesai uz otro jautājumu atbildēt tādējādi, ka apstrīdētās regulas pamatojums atbilst LESD 296. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

VI – Secinājumi

94. Tātad es ierosinu Tiesai *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* atbildēt, ka, izskatot tās uzdotos jautājumus, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 412/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importu, spēkā esamību.

47 — Spriedums *Nuova Agricast* (C-390/06, EU:C:2008:224, 79. punkts). Šajā ziņā skat. arī spriedumus Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63. punkts), *Atzeni* u.c. (C-346/03 un C-529/03, EU:C:2006:130, 73. punkts), *Sison/Padome* (C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80. punkts), kā arī *Banco Privado Português* un *Massa Insolvente do Banco Privado Português* (C-667/13, EU:C:2015:151, 44. punkts).

48 — Mans izcēlums.

49 — Mans izcēlums.